

Per saldo

MARC SCHWEPPE

Marc Schweppe is hoofdredacteur van Accountant en Accountant.nl.

De groene leugen

Vijftigduizend bedrijven moeten rapporteren over duurzaamheid. Een nachtmerrie zonder de juiste CSRD-software!" Op BNR Nieuwsradio, mijn vaste radiostation in de ochtend, juichen de software-aanbieders over hun formidabele oplossing voor alle nieuwe rapporteringsproblemen. In de mail vind ik een 'persbericht' van een "toonaangevende leverancier van SaaS-oplossingen voor ESG-rapportages", die speciaal een Beneluxkantoor heeft geopend in Amsterdam "om de Nederlandse markt beter te bedienen". Naar eigen zeggen biedt het bedrijf "een geavanceerd AI-gedreven platform", dat bedrijven de mogelijkheid biedt om hun ESG-rapportages "te automatiseren, risico's te identificeren en concrete verbeteringen te realiseren". De bijbehorende hub geeft ondersteuning "voor alle compliance-verplichtingen, inclusief CSRD en EUDR, via één AI-gedreven cloud-platform". Het klinkt zo mooi, je kunt als onderneming bijna niet wachten om al je duurzaamheidscijfers in zo'n tool te mogen stoppen. De zorgen van de één, zorgen voor de omzet van de ander. Ik heb ooit nog eens geleerd dat een persbericht geen juichtaal mag bevatten, neutraal van toon moet zijn en zo geschreven dat een

beetje luie redacteur het direct kan overnemen voor het eigen medium. Het belangrijkste staat bovenaan, naar onderen toe wordt de informatie steeds minder belangrijk. Maar in de praktijk juichen de persberichten-opstellers wat af en pompen ze hun nieuws op met ronkende citaten van Heel Belangrijke Mensen uit hun organisatie, die het gepresenteerde nieuws graag even willen duiden.

De gretigheid waarmee commerciële partijen zich met hun oplossingen op de nieuwe duurzaamheidsmarkt storten, heeft wat mij betreft iets zorgwekkends. Het doel lijkt vooral te zijn om zo efficiënt mogelijk te voldoen aan de nieuwe CSRD-regelgeving. Waarom dat moet en hoe het daadwerkelijk is gesteld met de duurzaamheid van organisaties, lijkt minder relevant. Laten we er vooral een soepele afvinkoperatie van maken, met passende software en handige checklists. Voor accountantsorganisaties is het vanaf komend jaar een prachtig verdienmodel, iets waarover de eerste berichten al naar buiten komen. Maar helpen we de klant vooral bij het voldoen aan alle regeltjes en onszelf met het schrijven van al die extra uren, of kijken we verder dan die checklist en durven we de vinger op de zere groene plek te leggen?

Begin september was er bij de NBA een vertoning van de documentaire *The green lie*, een film over *greenwashing*. Je werd er niet vrolijk van. Een accountant moet geen handtekening onder een groene leugen zetten, zo werd gesteld. In dagblad Trouw sprak onze eigen columnist Wim Bartels begin november wijze woorden over de rol van die accountant. "Je moet de krant lezen, op de hoogte zijn van wat er in de samenleving speelt", stelde hij. En een accountant moet ook aandacht hebben voor wat er niet staat, het grote plaatje niet vergeten. Het lijkt me zeker rondom duurzaamheid van belang dat accountants weer met hun poten in de modder gaan staan. Zelf gaan kijken bij die verre fabriek, bij die pijpleiding, die afvalberg. Praten met omwonenden.

Accountants krijgen het door de duurzaamheidsverplichtingen nog drukker dan het al was en begeven zich tegelijk op onbekend terrein. De bijbehorende regelgeving wordt nog ontwikkeld, terwijl het proces al in volle gang is. Is duurzaamheid de nieuwe kip met de gouden eieren, of wordt het een nieuwe molensteen? Daar zijn accountants zelf bij. Groene leugens, trap er niet in. Lees de krant. En koop een paar stevige laarzen. ←